

ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการสำรองจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นของผู้ประสบภัยจากรถ
Legal Problems Relating to the Compensation for Preliminary
Damages from Car Victims.

จิดารัตน์ บุญมาก*

Miss.Thidarat Boonmark*

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี*

Faculty of Law Pathumtani University*

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาความเป็นมา สภาพปัญหา แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการสำรองจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นของผู้ประสบภัยจากรถ 2. เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายที่บังคับใช้เกี่ยวกับปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการสำรองจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นของผู้ประสบภัยจากรถ 3. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการสำรองจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นของผู้ประสบภัยจากรถ 4. เพื่อศึกษาแนวทางในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการสำรองจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นของผู้ประสบภัยจากรถ

จากการศึกษาพบว่าปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการสำรองจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นของผู้ประสบภัยจากรถ โดยการผู้ประสบภัยจากรถต้องสำรองจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่สถานพยาบาลไปก่อนแล้วให้ผู้ประสบภัยจากรถไปเบิกคืนจากบริษัทผู้รับประกันภัย จะสร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้ประสบภัยกรณีที่ถ้าหากผู้ประสบภัยไม่มีเงินจ่ายค่ารักษาพยาบาล จะทำให้ผู้ประสบภัยปฏิเสธการเข้ารับการรักษาพยาบาล และการขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น ผู้ประสบภัยต้องร้องขอภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่มีความเสียหายเกิดขึ้น ซึ่งผู้ประสบภัยจากรถบางรายอาจจะไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเวลาเรียกร้องค่าเสียหายเบื้องต้น

จึงต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 มาตรา 25 วรรคแรก “กรณีผู้ประสบภัยจากรถเข้าทำการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของรัฐหรือเอกชนให้บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา 20 มาตรา 23 หรือมาตรา 24 แทนผู้ประสบภัยจากรถ ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิด...” และมาตรา 27 “การขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประสบภัยต้องร้องขอภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้ความเสียหายเกิดขึ้น หรือ สิบปีนับแต่วันที่ความเสียหายเกิดขึ้น”

คำสำคัญ : สำรองจ่าย, ผู้ประสบภัยจากรถ

Abstract

This thesis has objectives 1. To study the background, problems, idea and theories about the legality of the problem relating to the damages reserve money of the car's victims. 2. To study law enforcement about legality of the problem relating to the damages reserve money of the car's victims. 3. To study and analyze the legality of the problem relating to the damages reserve money of the car's victims. 4. To study and amend laws about the legality of the problem relating to the damages reserve money of the car's victims.

Would have a correction more of the Road Accident Victims Protection in 2535 section 25 First paragraphs “In case that the car’s victims go for the medical in the public hospital or private hospital, Victim Compensation Fund Office has to pay the money to section 20 sections 23 or section 24 instead of the car’s victims. So that not to wait for verifying the liability “and section 27“ Initial claim for damages, the victims must ask for within 1 year counted on the first day that happened or 10 years counted on the damages happened.

Keywords: ReserveMoney, Car’sVictims.

บทนำ

ปี พ.ศ.2535รัฐบาลได้ตรากฎหมายการประกันภัยภาคบังคับ หรือที่เรียกกันว่า “ประกันภัย พ.ร.บ.” คือ การทำประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมาย เนื่องจาก เพื่อคุ้มครองและให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนที่ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต เพราะเหตุประสบภัยจากรถ โดยให้ได้รับการรักษาพยาบาลอย่างทันทั่วที่ กรณีบาดเจ็บ หรือช่วยเป็นค่า ปลงศพ กรณีเสียชีวิต และเป็นหลักประกันให้โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลว่าจะได้รับค่ารักษาพยาบาลในการรักษาพยาบาลผู้ประสบภัยจากรถ และเป็นสวัสดิสังเคราะห์ที่รัฐมอบให้แก่ประชาชนผู้ได้รับความเสียหายเพราะเหตุประสบภัยจากรถ และส่งเสริมและสนับสนุนให้การประกันภัยเข้ามีส่วนร่วมในการบรรเทาความเดือดร้อนแก่ผู้ประสบภัยและครอบครัว (คปภ. ออนไลน์ 11 พฤษภาคม 2562)

ประเภทรถที่ต้องทำประกันภัยตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ได้แก่รถทุกชนิดทุกประเภทตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ กฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก กฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร เป็นรถที่เจ้าของมีไว้ใช้ ไม่ว่าจะรถดังกล่าวจะเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น เช่น รถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถสามล้อเครื่อง รถยนต์โดยสาร รถบรรทุก หักรถลากจูง รถพ่วง รถบดถนน เป็นต้น ดังนั้น การที่มีรถบางประเภท กรมการขนส่งทางบกไม่รับจดทะเบียน แต่หากเข้าข่ายว่ารถนั้นเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้า หรือพลังงานอื่นแล้วก็จัดเป็นรถที่ต้องทำประกันภัยตาม พ.ร.บ. ด้วย (พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 มาตรา 4)

ผู้มีหน้าที่ต้องทำประกันภัยรถ ได้แก่ เจ้าของรถ ผู้ครอบครองรถในฐานะผู้เช่าซื้อรถ และผู้นำรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศเข้ามาใช้ในประเทศ การฝ่าฝืนไม่จัดให้มีประกันภัย พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 กฎหมายกำหนดโทษปรับไว้ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท (พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 มาตรา 7)

ผู้ที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ได้แก่ผู้ประสบภัยหมายถึง ประชาชนทุกคนที่ประสบภัยจากรถ ไม่ว่าจะเป็นผู้ขับขี่ ผู้โดยสาร คนเดินเท้า หากได้รับความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย อันเนื่องมาจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากรถก็จะได้รับความคุ้มครองตาม พ.ร.บ. นี้ (พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 มาตรา 4)

ค่าเสียหายเบื้องต้น ผู้ประสบภัยจะได้รับความคุ้มครองในความเสียหายที่เกิดขึ้น เป็นค่ารักษาพยาบาลกรณีบาดเจ็บและเป็นค่าปลงศพในกรณีเสียชีวิต โดยไม่ต้องรอพิสูจน์ความผิด(พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 มาตรา 4) บริษัทจะชดใช้ให้แก่ผู้ประสบภัย/ทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยภายใน 7 วัน นับแต่บริษัทได้รับคำร้องขอค่าเสียหายดังกล่าวเรียกว่า “ค่าเสียหายเบื้องต้น” (พระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 มาตรา 25) โดยมีจำนวนเงินดังนี้ (1) กรณีบาดเจ็บ จะได้รับการชดใช้เป็นค่ารักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 30,000 บาท ต่อหนึ่งคน (2) กรณีผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกาย (ทุพพลภาพ) อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้บริษัทจะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น จำนวน 35,000 บาท ต่อหนึ่งคน (3) กรณีบาดเจ็บจะได้รับการชดใช้เป็นค่ารักษาพยาบาลตาม ข้อ (1) และต่อมาทุพพลภาพตาม ข้อ (2) รวมกันแล้วจะไม่เกิน 65,000 บาท ต่อหนึ่งคน (4) กรณีเสียชีวิต จะได้รับการชดใช้เป็นค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพ จำนวน 35,000 บาท ต่อหนึ่งคน (5) กรณีเสียชีวิตภายหลังการรักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามที่จ่ายจริงตามข้อ 1 รวมกันไม่เกิน 65,000 บาท ต่อหนึ่งคน

จะสังเกตเห็นว่า พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ที่เป็นปัญหาข้อเท็จจริงเกิดขึ้นแก่ผู้ประสบภัยจากรถคือ เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นแล้วผู้ประสบภัยจากรถจะต้องเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาล โดยด่วนไม่ว่าเวลาใดๆก็ตามที่ประสบภัย ซึ่งในการเข้ารับการรักษาพยาบาลนั้นผู้ประสบภัยจะต้องจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลไปก่อนแล้วจึงไปเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลคืนได้ที่บริษัทผู้รับประกันภัยจะจ่ายเงินให้ภายใน 7 วัน (พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 มาตรา 25) ซึ่งถ้าหากผู้ประสบภัยจากรถไม่มีเงินค่ารักษาพยาบาลที่จะต้องจ่ายในขณะนั้น จะทำให้ผู้ประสบภัยปฏิเสธการที่จะต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลดังกล่าว

ผู้วิจัยจึงเห็นว่าปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับเกี่ยวกับปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการสำรองจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นของผู้ประสบภัยจากรถ คือการที่จะต้องให้ผู้ประสบภัยจากรถจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลตนเองไปก่อนในกรณีประสบภัยจึงเป็นการไม่เหมาะสมเนื่องจากผู้ประสบภัยจากรถบางรายไม่พร้อมที่จะจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลดังกล่าวก็ต้องปฏิเสธการที่จะเข้ารับการรักษาพยาบาลไป ทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัยซึ่งอาจเสียชีวิตได้ จึงเห็นว่าควรมีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ให้บริษัทผู้รับประกันภัยชดใช้เป็นค่าเสียหายเบื้องต้นโดยที่ผู้ประสบภัยจากรถไม่ต้องสำรองเงินค่ารักษาพยาบาลในกรณีเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลในการที่ต้องประสบภัยจากรถ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเป็นมา สภาพปัญหา แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการสำรองจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นของผู้ประสบภัยจากรถ
2. เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายที่บังคับใช้เกี่ยวกับปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการสำรองจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นของผู้ประสบภัยจากรถ
3. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการสำรองจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นของผู้ประสบภัยจากรถ
4. เพื่อศึกษาแนวทางในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการสำรองจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นของผู้ประสบภัยจากรถ

วิธีดำเนินการวิจัย

วิจัยฉบับนี้เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยการศึกษาวิจัยจากเอกสาร (Documentary Research) ด้วยการค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องต่างๆ ซึ่งอยู่ในรูปแบบของตำราทางวิชาการ วารสาร บทความ รายงานการวิจัย พระราชบัญญัติและตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ เพื่อหาข้อสรุปและข้อเสนอแนะแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเกี่ยวกับการสำรองจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นของผู้ประสบภัยจากรถ

สรุปผลการวิจัย

จากการที่รัฐบาลได้ตราพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 เพื่อคุ้มครองและให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนที่ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต เนื่องจาก ประสบภัยจากรถ โดยเบื้องต้นให้ได้รับการรักษาพยาบาลอย่างทั่วถึงที่ กรณีบาดเจ็บ หรือเสียชีวิต และเป็นหลักประกันให้โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลว่าจะได้รับค่ารักษาพยาบาลในการรักษาพยาบาลผู้ประสบภัยจากรถอย่างแน่นอน พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ได้กำหนดให้รถประเภทที่ต้องทำประกันภัยและกำหนดให้ผู้มีหน้าที่ต้องทำประกันภัยรถ ได้แก่ เจ้าของรถ ผู้ครอบครองรถในฐานะผู้เช่าซื้อรถ และผู้นำรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศเข้ามาใช้ในประเทศ พระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดความคุ้มครองประชาชนทุกคนซึ่งประสบภัยจากรถ คือผู้ขับขี่ ผู้โดยสาร คนเดินเท้า หากได้รับความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย อันเนื่องมาจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากรถ และกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้บริษัทประกันวินาศภัยที่รับอนุญาต รวมถึงสาขาของบริษัทนั้นๆ ด้วย นอกเหนือจากนี้ ยังมีบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ที่รับประกันภัยเฉพาะรถจักรยานยนต์ มีสาขาให้บริการทุกจังหวัดทั่วประเทศ

กรณีมีผู้ประสบภัยจากรถจะต้องมีการใช้ค่าเสียหายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ซึ่งแบ่งออกเป็นสองประเภท คือ แยกเป็นค่าเสียหายเบื้องต้น และค่าเสียหายต่อเนื่อง ผู้ประสบภัยจะได้รับความคุ้มครองในความเสียหายเบื้องต้นเป็นค่ารักษาพยาบาลกรณีบาดเจ็บและเป็นค่าปลงศพในกรณีเสียชีวิต โดยไม่ต้องรอพิสูจน์ความผิด บริษัทจะชดใช้ให้แก่ผู้ประสบภัยหรือทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยภายใน 7 วัน นับแต่บริษัทได้รับคำร้องขอค่าเสียหายดังกล่าว และจะต้องเรียกร้องภายใน 180 วัน นับแต่วันเกิดอุบัติเหตุ แสดงให้เห็นว่าผู้ประสบภัยจากรถจะต้องสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาลไปก่อนในขณะที่เข้ารับการรักษาพยาบาล แล้วจึงไปเบิกเงินที่จ่ายไปคืนที่บริษัทผู้รับประกันภัย

ปัญหาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นแก่ผู้ประสบภัยจากรถคือ เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นแล้วผู้ประสบภัยจากรถจะต้องเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาลโดยด่วนไม่ว่าเวลาใดก็ตามที่ประสบภัย ซึ่งในการเข้ารับการรักษาพยาบาลนั้นผู้ประสบภัยจะต้องจ่ายเงินสำรองค่ารักษาพยาบาลไปก่อนแล้วจึงไปเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลคืนได้ที่บริษัทผู้รับประกันภัยจะจ่ายเงินให้ภายใน 7 วัน ซึ่งถ้าหากผู้ประสบภัยจากรถไม่มีเงินที่จะสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาลที่จะต้องจ่ายในขณะนั้น จะทำให้ผู้ประสบภัยปฏิเสธการที่จะต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลดังกล่าว และการเรียกร้องค่าเสียหายเบื้องต้นของผู้ประสบภัยจะต้องเรียกร้องภายใน 180 วันนับแต่วันเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งระยะเวลาดังกล่าวอาจจะน้อยไปเนื่องจากผู้ประสบภัยบางรายอาจจะยังไม่รู้สาเหตุแห่งการเกิดภัย จึงเห็นว่าควรต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ให้บริษัทประกันวินาศภัยที่เป็นผู้รับประกันภัยเข้ามารับผิดชอบตั้งแต่เริ่มมีผู้ประสบภัยจากรถแล้วเข้ามาจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ทางโรงพยาบาลในทันทีที่มีผู้ประสบภัยจากรถเข้ามาทำการรักษา และกำหนดระยะเวลาในการเรียกร้องค่าเสียหายเบื้องต้นเสียใหม่

อภิปรายผล

การประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเป็นสัญญาประกันวินาศภัยแต่คุ้มครองเกี่ยวกับชีวิตหรือร่างกายของผู้ประสบภัยจากรถ การประกันวินาศภัย เป็นการที่ผู้รับประกันภัยทำสัญญายินยอมที่จะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือชดใช้เงินจำนวนหนึ่งในกรณีที่เกิดความเสียหายเกี่ยวกับที่เอาประกันภัย โดยที่ผู้เอาประกันภัยตกลงจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้รับประกันภัยประกันภัย ซึ่งความเสียหายอันอาจเกิดขึ้นในอนาคตตามที่ตกลงกันไว้แน่นอน และความเสียหายนั้นสามารถประมาณเป็นเงินได้ จะสังเกตเห็นว่าการประกัน

วินาศภัยกรณีคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจะให้ความคุ้มครองชีวิตและร่างกายรวมทั้งค่ารักษาพยาบาลกรณีประสบภัยจากรถด้วย

ในส่วนการประกันภัยรถยนต์จะมีประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ใช้ในการกำกับดูแล การประกันภัยรถยนต์ผู้เป็นเจ้าของรถหรือผู้ใช้รถต้องการป้องกันความเสี่ยงภัยของรถก็จะจัดทำประกันภัยกับบริษัทประกันภัยเพื่อเป็นการโอนความเสี่ยงไปให้กับบริษัทประกันภัยโดยตนเองยอมเสียเบี้ยประกันภัยตามจำนวนที่ตกลงกันให้แก่บริษัทประกันภัย การประกันภัยรถยนต์แบ่งความคุ้มครองออกเป็น 5 ประเภทคือการประกันภัยรถยนต์ประเภท 1 ให้ความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของบุคคลภายนอก คุ้มครองความเสียหายต่อทรัพย์สินบุคคลภายนอก คุ้มครองรถยนต์สูญหายไฟไหม้ไม่ว่าจะเสียหายทั้งคันหรือบางส่วน และให้ความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ที่เอาประกันภัยอันเกิดจากอุบัติเหตุ การประกันภัยรถยนต์ประเภท 2 ให้ความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของบุคคลภายนอก ให้ความคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ การประกันภัยรถยนต์ประเภท 3 ให้ความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกเพียงอย่างเดียว ซึ่งประกอบด้วย ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของบุคคลภายนอก การประกันภัยรถยนต์ประเภท 4 ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อให้ความคุ้มครองต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก แต่จำนวนเงินจำกัดความรับผิดตามกฎหมายสำหรับความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก จำกัดจำนวนเงินไว้ไม่เกิน 100,000 บาท ต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้งเท่านั้น การประกันภัยรถยนต์ประเภท 5 เป็นแบบที่ให้แต่ละบริษัทประกันวินาศภัยสามารถเลือกขยายความคุ้มครองได้โดยกำหนดบังคับให้ทุกกรมธรรม์ประกันภัย

การจ่ายค่าสินไหมทดแทน บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความสูญเสีย หรือความเสียหายอย่างใด ๆ อันเกิดแก่บุคคลภายนอกซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย เนื่องจากอุบัติเหตุอันเกิดจากรถยนต์ที่ใช้หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่ยึดติด หรือติดตั้งในรถยนต์นั้นในระหว่างระยะเวลาประกันภัยในนามผู้เอาประกันภัย ในด้านความเสียหายต่อชีวิต และร่างกายบริษัทจะรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย ของบุคคลภายนอก ตามความเสียหายที่แท้จริงที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายต่อบุคคลภายนอกนั้น ในด้านความเสียหายทรัพย์สิน บริษัทจะรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย และความรับผิดของบริษัทจะมีไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้

การทำประกันภัยรถยนต์เริ่มจากการเกิดอุบัติเหตุจากรถหรืออุบัติเหตุจากรถ ซึ่งการเกิดอุบัติเหตุดังกล่าวส่งผลให้รถถูกทำลาย คนได้รับบาดเจ็บหรือตาย มีการเสียค่ารักษา ค่าซ่อมแซมทรัพย์สิน เมื่อมีการเกิดอุบัติเหตุจากรถก็ต้องหาวิธีการป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุ ซึ่งในการป้องกันอุบัติเหตุจะมุ่งเน้นให้ผู้ขับขี่ใช้ถนนมีความรู้ความเข้าใจและคุณภาพที่จะปฏิบัติตามกฎแห่งความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนร่วมกันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้ใช้รถใช้ถนน โดยการให้การศึกษและการใช้มาตรการบังคับ แต่ว่าองค์ประกอบของผู้ใช้ถนนมีความแตกต่างในแต่ละบุคคลตามที่กล่าวมาแล้ว ซึ่งเป็นการยากที่จะวัดผลจากการให้การศึกษหรือการใช้มาตรการบังคับใดๆได้อย่างถูกต้องแน่นอน แต่ก็เป็นที่ทราบกันแล้วว่าผู้ใช้ถนนเกี่ยวข้องและเป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุในการจราจรมากที่สุด จากการเกิดอุบัติเหตุทางจราจรจึงมีแนวคิดคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถขึ้น

หน่วยงานที่มีส่วนช่วยในการกำกับดูแลผู้ประสบภัยจากรถมีหลายหน่วยงานด้วยกัน ได้แก่บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 เนื่องจากผู้ประสบภัยไม่ได้รับความสะดวกในการใช้สิทธิในการขอรับค่าสินไหมทดแทน เพราะในบางพื้นที่ไม่มีสาขาของบริษัทประกันภัยหรือแต่ละบริษัทมีแนวทางในการดำเนินการที่แตกต่างกัน บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด จึงมี

วัตถุประสงค์ในการ ให้บริการเกี่ยวกับการรับคำร้องขอค่าเสียหายเบื้องต้นและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือเงินต่างๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ และดำเนินกิจการตามที่บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจะได้มอบหมาย ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยเฉพาะการประกันภัยรถ จะสังเกตเห็นว่ารัฐบาลนโยบายที่จะทำให้ประชาชนผู้ประสบภัยจากรถได้รับความสะดวกในการใช้บริการขณะประสบภัยจากรถ

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (สำนักงาน คปภ.) ยังได้จัดตั้งกระบวนการระดับข้อพิพาทด้วยวิธีอนุญาโตตุลาการ เป็นกระบวนการระดับข้อพิพาททางแพ่งที่เกี่ยวกับสัญญาประกันภัย ระหว่างผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ หรือผู้ได้รับความเสียหายอันเนื่องจากสัญญาประกันภัยกับบริษัทประกันภัย เพื่อรองรับการปฏิบัติตามเงื่อนไขของกรมธรรม์ประกันภัยที่ว่าด้วยการ ระดับข้อพิพาทด้วยวิธีอนุญาโตตุลาการ ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกรวดเร็ว ประหยัด และเป็นธรรม เมื่อมีข้อพิพาทจากสัญญาประกันภัยเกิดขึ้น คู่พิพาทฝ่ายที่เรียกร้องต้องตรวจสอบถึงสิทธิของตนในการยื่นคำเสนอข้อพิพาททางประกันภัย เพื่อดำเนินกระบวนการระดับข้อพิพาทด้วยวิธีอนุญาโตตุลาการ สำนักงาน คปภ. จะสังเกตเห็นว่ารัฐบาลนโยบายที่จะทำให้ประชาชนผู้ประสบภัยจากรถได้รับความเป็นธรรมในการที่จะได้รับการชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนกรณีประสบภัยจากรถ

รัฐบาลออกกฎหมายให้มีการจัดตั้งกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจากรถ โดยมีวัตถุประสงค์การจัดตั้งเนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ต้องการให้การดูแลช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัยจากรถทุกคน กฎหมายจึงได้จัดตั้งกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยขึ้นซึ่งเป็นกองทุนสำหรับจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัยที่ไม่สามารถเรียกร้องค่าเสียหายจากใครได้ ซึ่งอาจเกิดจากรถไม่มีประกันภัยและเจ้าของรถไม่ยอมจ่ายหรือจ่ายค่าเสียหายไม่ครบจำนวน รถที่ถูกลักทรัพย์ ฉ้อโกงชิงทรัพย์ รถที่ไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถและไม่มีการทำประกันภัย รถนั้นผู้ขับหลบหนีหรือไม่ทราบว่าความเสียหายเกิดจากรถคันใด บริษัทไม่จ่ายหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นไม่ครบจำนวนให้แก่ผู้ประสบภัย และ รถที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องทำประกันภัย โดยกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยมีหน้าที่และความรับผิดชอบจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากรถเมื่อมีกรณีดังที่ได้กล่าวมา จะสังเกตเห็นว่าการที่รัฐบาลนโยบายให้มีการจัดตั้งกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจากรถเพื่อที่จะทำให้ประชาชนผู้ประสบภัยจากรถได้รับการชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนกรณีประสบภัยจากรถอย่างทั่วถึง

ในประเทศญี่ปุ่นการประกันภัยรถยนต์ ผู้ประสบภัยจากรถสามารถเรียกร้องค่าเสียหายได้ โดยพิสูจน์เพียงว่า การบาดเจ็บหรือเสียชีวิต เกิดจากหรือมีผลมาจากอุบัติเหตุรถยนต์ โดยกำหนดให้บุคคลผู้ไช้รถ จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ซึ่งได้รับอันตรายจากการใช้รถของตน เว้นจะสามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้ไช้รถไม่ได้ไม่ได้ประมาทเลินเล่อในการขับรถ หรืออุบัติเหตุเกิดจากความตั้งใจ ในประเทศนิวซีแลนด์ได้มีการออกกฎหมายเกี่ยวกับการประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ เพื่อทำหน้าที่ในการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนการประกันภัยรถยนต์ให้กับผู้ประสบภัยจากยานยนต์ โดยที่ในการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้ชดใช้โดยไม่คำนึงว่าความผิดเป็นของผู้ใดสามารถเรียกร้อง ค่าสินไหมทดแทนได้ ในประเทศอังกฤษได้มีการออกกฎหมายเกี่ยวกับการประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ กฎหมายจะคุ้มครองเฉพาะการเสียชีวิตหรือการได้รับบาดเจ็บ ทุพพลภาพ แต่จะไม่คุ้มครองถึงความเสียหายที่เกิดกับทรัพย์สิน

ในส่วนความคุ้มครองเบื้องต้นผู้ประสบภัยจะได้รับความคุ้มครองในความเสียหายที่เกิดขึ้น เป็นค่ารักษาพยาบาลกรณีบาดเจ็บ เป็นค่าปลงศพในกรณีเสียชีวิต โดยไม่ต้องรอพิสูจน์ความผิด บริษัทจะชดใช้ให้แก่ผู้ประสบภัย หรือ ทายาทของผู้ประสบภัย ภายใน 7 วัน นับแต่บริษัทได้รับคำร้องขอ ตามมาตรา 25 โดยจะคุ้มครองเป็นค่าเสียหายเบื้องต้นทันที กรณีบาดเจ็บ กรณีเสียชีวิต การจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นคือการจ่ายทันที โดยไม่ต้องรอพิสูจน์ความรับผิด ค่าเสียหายส่วนเกินกว่าค่าเสียหายเบื้องต้น เป็นค่าเสียหายที่บริษัทจะชดใช้ให้ภายหลังจากที่มีการพิสูจน์ความรับผิดตามกฎหมายแล้ว โดยบริษัทที่รับประกันภัยรถที่เป็นฝ่ายผิด ต้องรับผิดชอบ

ชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ประสบภัย หรือทายาทผู้ประสบภัย เมื่อรวมกับค่าเสียหายเบื้องต้นที่ผู้ประสบภัย หรือทายาทได้รับแล้ว กรณีบาดเจ็บ เป็นค่ารักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามความเป็นจริง ความคุ้มครองกรณีอุบัติเหตุที่ไม่มีคู่กรณี ซึ่งหมายถึง ผู้ประสบภัยจะต้องสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาลกรณีบาดเจ็บ ค่าปลงศพในกรณีเสียชีวิต โดยไม่ต้องรอพิสูจน์ความผิด ให้แก่สถานพยาบาลไปก่อนแล้ว ไปเบิกคืนจากบริษัทผู้รับประกันภัย หรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยได้ โดยจะได้รับเงินคืนภายใน 7 วันนับแต่บริษัทหรือกองทุนเงินทดแทนผู้ประสบภัยได้รับคำร้อง

เปรียบเทียบการจ่ายค่าสินไหมทดแทนขององค์กรอื่น ในส่วนการใช้ค่าสินไหมทดแทนขององค์กรอื่นที่ คล้ายคลึงกันกับการประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ การประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล (PA) จะมีความคล้าย กับการการประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ เป็นการประกันภัยอุบัติเหตุ เป็นการประกันภัยที่ให้ความ คุ้มครองต่อผู้เอาประกันภัยในกรณีที่ผู้เอาประกันภัย ประสบอุบัติเหตุได้รับความบาดเจ็บทางร่างกาย และหาก ผลของการบาดเจ็บนั้นส่งผลให้ผู้เอาประกันภัยต้องเข้ารับการรักษาพยาบาล หรือรุนแรงถึงขั้นทุพพลภาพ สูญเสียอวัยวะ หรือเสียชีวิต บริษัทประกันภัยจะเข้ามารับภาระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจาก การรักษาพยาบาลของผู้ เอาประกันภัย หรือจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยหากผู้เอาประกันภัยต้องสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพ หรือ เสียชีวิต การประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล (PA) บางบริษัทผู้รับประกันจะมีบัตรประจำตัวผู้เอาประกันภัยซึ่งเมื่อเกิด อุบัติเหตุผู้เอาประกันสามารถเข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลเครือข่ายได้เลยโดยไม่ต้องมีการสำรองจ่าย ไปก่อน จะสังเกตเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบกับการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัย จากรถ พ.ศ. 2535 มาตรา 25 ต้องจ่ายเงินทดรองไปก่อนและสามารถเบิกเงินคืนได้ภายใน 7 วัน และต้อง ดำเนินการเรียกร้องค่าเสียหายเบื้องต้นภายใน 180 วันนับแต่เกิดอุบัติเหตุ ตามมาตรา 27 แต่การประกัน อุบัติเหตุส่วนบุคคล (PA) ไม่ต้องสำรองจ่าย

กองทุนประกันสังคม กองทุนที่ให้หลักประกันแก่ผู้ที่อยู่ในระบบประกันสังคมให้ได้รับประโยชน์ทดแทน เมื่อประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ทุพพลภาพ หรือตาย ซึ่งไม่เกิดจากการทำงาน รวมทั้งกรณีคลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกองทุนประกันสังคมหลัก ๆ มีอยู่ 3 กลุ่มด้วยกัน คือ ผู้ประกันตน นายจ้าง และรัฐบาล ประโยชน์ทดแทนกรณีเจ็บป่วยสามารถเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลตาม บัตรรับรองสิทธิได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ในกรณีที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลอื่นโดยที่ได้สำรองจ่าย ค่ารักษาพยาบาลไปก่อน สามารถเบิกคืนจากสำนักงานประกันสังคม เข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลของรัฐ การรักษาทั้งอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย สามารถเข้ารับการรักษาได้ไม่จำกัดจำนวนครั้ง ในกรณีเป็นผู้ป่วยนอก เบิกได้ เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น และในกรณีเป็นผู้ป่วยใน เบิกได้ตามที่จ่ายจริง กรณีเสียชีวิต สาเหตุการเสียชีวิต ต้องไม่เกิดจากการทำงาน และจ่ายเงินสมทบมาแล้ว 1 เดือน ผู้จัดการศพสามารถขอค่าทำศพได้ 40,000 บาท เงินสงเคราะห์ จะสังเกตเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบกับการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 มาตรา 25 ต้องจ่ายเงินทดรองไปก่อนและสามารถเบิกเงินคืนได้ภายใน 7 วัน และต้องดำเนินการเรียกร้องค่าเสียหายเบื้องต้นภายใน 180 วันนับแต่เกิดอุบัติเหตุ ตามมาตรา 27 แต่กองทุน ประกันสังคมไม่ต้องสำรองจ่าย

สวัสดิการการรักษาพยาบาลของข้าราชการและรัฐวิสาหกิจ ผู้มีสิทธิในสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษา พยาบาลครอบคลุมข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ข้าราชการบำนาญ และบุคคลในครอบครัว ได้แก่ คู่สมรส บุตรที่ยัง ไม่บรรลุนิติภาวะ กำหนดให้ผู้มีสิทธิได้รับสวัสดิการการรักษาพยาบาลได้เฉพาะการเจ็บป่วยเนื่องจากผู้นั้นประสบ อุบัติเหตุ อุบัติภัยในคราวเดียวกับผู้มีสิทธิดังกล่าวและผู้มีสิทธินั้นได้เสียชีวิตเนื่องจากอุบัติเหตุ อุบัติภัยในคราว นั้น ผู้มีสิทธิที่ได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่นแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการการรักษาพยาบาลจาก ทางราชการ เว้นแต่ค่ารักษาพยาบาลที่ได้รับนั้นต่ำกว่า ให้มีสิทธิรับเงินสวัสดิการการรักษาพยาบาลเฉพาะส่วนที่ขาด

อยู่ เช่นเดียวกับกรณีที่มีสิทธิที่ได้รับค่าสินไหมทดแทน สำหรับค่ารักษาพยาบาลจากผู้อื่นแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการรักษพยาบาลจากทางราชการ เว้นแต่ค่าสินไหมทดแทนสำหรับค่ารักษาพยาบาลที่ได้รับนั้นต่ำกว่า ให้มีสิทธิรับเงินสวัสดิการรักษพยาบาลเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่ สถานพยาบาลของทางราชการสามารถเบิกค่ารักษาพยาบาลได้ทั้งประเภทผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน จะสังเกตเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 มาตรา 25 ต้องจ่ายเงินทตรงไปก่อนและสามารถเบิกเงินคืนได้ภายใน 7 วัน และต้องดำเนินการเรียกร้องค่าเสียหายเบื้องต้นภายใน 180 วันนับแต่เกิดอุบัติเหตุ ตามมาตรา 27 แต่ระบบสวัสดิการรักษพยาบาลของข้าราชการและรัฐวิสาหกิจไม่ต้องสำรองจ่าย

หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เป็นสวัสดิการเบิกค่ารักษาพยาบาลในโรงพยาบาลของรัฐ หรือสถานพยาบาลใดๆ ที่ลงทะเบียนกับทางรัฐ โดยที่ต้องไปลงทะเบียนสมัครกับหน่วยงานที่กำหนด และเขาจะให้เราเลือกโรงพยาบาลที่อยู่ในเขตใกล้บ้าน ที่เราจะใช้สิทธินี้ได้เพียง 1 โรงพยาบาลเท่านั้น ผู้ที่มีสิทธิได้รับสวัสดิการนี้ได้แก่ ประชาชนคนไทยทุกคน ที่ไม่ได้เป็นข้าราชการหรือทำงานรัฐวิสาหกิจ และไม่ได้เป็นผู้ประกันตนของกองทุนประกันสังคม เด็กแรกเกิดที่ไม่มีประกันสุขภาพที่พ่อแม่ซื้อให้ บุตรของผู้ที่เป็นข้าราชการที่มีอายุเกิน 20 ปี หรือสมรสแล้ว บุตรของข้าราชการ ตั้งแต่คนที่ 4 เป็นต้นไป ข้าราชการที่เกษียณก่อนกำหนด และไม่ได้รับบำเหน็จบำนาญ กรณีดังกล่าวไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ แต่หากเป็นการเจ็บป่วยร้ายแรง อาจจะต้องมีส่วนที่ออกเพิ่ม สำหรับค่าใช้จ่ายและค่ารักษาส่วนเกินที่ทางกองทุนของรัฐไม่สามารถคุ้มครองได้ การจะใช้สิทธิ เพียงแค่นับัตรประชาชนให้เจ้าหน้าที่ ก็สามารถใช้สิทธิได้แล้ว จะสังเกตเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 มาตรา 25 ต้องจ่ายเงินทตรงไปก่อนและสามารถเบิกเงินคืนได้ภายใน 7 วัน และต้องดำเนินการเรียกร้องค่าเสียหายเบื้องต้นภายใน 180 วันนับแต่เกิดอุบัติเหตุ ตามมาตรา 27 แต่สวัสดิการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติไม่ต้องสำรองจ่าย

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการประกันภัย

การประกันภัย เป็นการที่คนจำนวนมากได้ตกลงกันที่จะร่วมกันชดใช้ หรือแบ่งเบาความเสียหายที่สมาชิกคนใดคนหนึ่งในกลุ่มอาจได้รับโดยตั้งเป็นเงินกองทุนขึ้นเพื่อรวบรวมเงินทุนหรือที่เรียกว่า เบี้ยประกันภัย จากสมาชิกทุกคนเข้าสู่กองทุน และกองทุนจะทำหน้าที่จ่ายเงินแก่สมาชิกผู้ประสบความเสียหาย การประกันภัยมิได้หมายความถึงการป้องกันมิให้เกิดภัยขึ้น แต่หมายถึง การให้คำมั่นสัญญาว่าถ้ามีความเสียหายเกิดขึ้นจากภัยแล้ว ผู้ที่ได้รับความเสียหายจะไม่ต้องรับภัยพิบัตินั้นไว้คนเดียว สมาชิกในกลุ่มคนอื่นๆก็จะช่วยเหลือให้ผู้ประสบภัยพิบัตินั้นได้กลับคืนมีสภาพเหมือนเดิม เหมือนเมื่อก่อนเกิดภัยขึ้น ซึ่งการประกันภัยมีทฤษฎีหลายแนวทางด้วยกัน คือ (สรพล สุขทรศนีย์, 2543 : 17)

ทฤษฎีความน่าจะเป็น

ได้แก่ การกำหนดโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งทั้งนี้เป็นเรื่องของการศึกษาทางด้านคณิตศาสตร์ นักคณิตศาสตร์ จะมองว่า ความน่าจะเป็นจะเป็นว่าเป็นตัวเลขระหว่างศูนย์กับหนึ่ง ที่กำหนดให้เข้ากับเหตุการณ์ ความน่าจะเป็นเท่ากับ 0 ก็คือ ไม่มีโอกาสที่เหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้น แต่ถ้าความน่าจะเป็นเท่ากับ 1 แสดงว่าเหตุการณ์เหล่านั้นเกิดขึ้นแน่นอน

ในการทำประกันภัย ได้นำเอาหลักทฤษฎีความน่าจะเป็นมาใช้ในการกำหนดลักษณะของความคุ้มครองในภัยที่จะพิจารณารับประกันภัย เช่น ในการพิจารณารับประกันอัคคีภัย ถ้าทรัพย์สินที่จะทำประกันภัยมีค่าความจะเป็นเท่ากับ 1 คือ มีโอกาสเกิดความเสียหายแน่นอน ดังนั้นบริษัทประกันภัยจะไม่ยอมรับทำประกันภัย หรือเช่นในกรณีประกันชีวิต ถ้าผู้ป่วยเป็นโรคมะเร็งที่ดับในระยะที่ 3 โอกาสที่จะมีชีวิตน้อยมาก ผู้เอาประกันภัยจะต้องเสียชีวิตแน่นอน ดังนั้นบริษัทประกันภัยจะไม่ยอมรับประกันภัยโรคมะเร็ง ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยเจ็บป่วยเกิดขึ้นแล้ว

อีกกรณีหนึ่งคือ เหตุการณ์ที่กำหนดว่าจะทำประกันภัยนั้น ได้ผ่านมาแล้ว และจะไม่เกิดแน่นอน ดังนั้นบริษัทประกันภัยก็ไม่สามารถรับประกันภัยได้ เพราะเท่ากับเก็บเงินค่าเบี้ยประกันภัยไปโดยผู้เอาประกันภัยไม่ได้ รับความคุ้มครอง ดังนั้น ก็ไม่สามารถทำประกันภัยได้ เช่น รถยนต์ได้ สูญหายไปแล้ว ดังนั้นจะมาทำประกันภัยรถยนต์คันนั้นอีกไม่ได้ เพราะโอกาสที่จะเกิดความเสียหายต่อ ผู้เอาประกันภัยรายนี้ซ้ำอีกไม่ได้

ดังนั้นความน่าจะเป็นที่จะรับประกันภัยได้ ก็คือ โอกาสที่จะเกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินนั้น หรือไม่มีใครสามารถตอบได้ เป็นความน่าจะเป็นที่อยู่ระหว่าง ศูนย์กับหนึ่ง คือเป็นความเสี่ยงภัยที่ยังไม่เกิด แต่ก็มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นได้ในอนาคต ภายในระยะเวลาที่จะมีการตกลงทำประกันภัยกันขึ้น (ประเสริฐ ประภาส โนบล, 2539 : 65-69)

กฎว่าด้วยจำนวนมาก และกฎของการเฉลี่ย

ได้แก่ การนำเอาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลายๆครั้งมาเป็นสถิติสำหรับการคำนวณค่าของความน่าจะเป็น เช่น การโยนเหรียญซึ่งมีสองหน้า โอกาสที่จะเกิดหน้าใดหน้าหนึ่งในการโยนเหรียญหนึ่งครั้ง คือ 1 ใน 2 แต่ถ้ามีการโยนหลายๆครั้ง ก็จะมีโอกาสเกิดขึ้นตามจำนวนที่โยนเหรียญนั้น ดังนั้น ในการพิจารณาว่าการจะเกิดความเสียหายมีเป็นจำนวนมากน้อยเท่านั้น จะต้องสำรวจสถิติความเสียหายที่เกิดขึ้น ตัวอย่าง เช่น ในการสำรวจและเก็บสถิติของการเกิดไฟไหม้ ซึ่งได้มีการเก็บสถิติกันปรากฏว่าในหนึ่งร้อยปี บ้านจำนวนหนึ่งพันหลัง จะเกิดไฟไหม้เพียงจำนวน 2 หลัง ดังนั้น ในการพิจารณารับประกันอัคคีภัยบ้าน ก็จะใช้อัตรา 0.2 เพื่อคิดคำนวณเป็นอัตราเบี้ยประกันภัย ในการรับประกันอัคคีภัยในสังคมที่เก็บรวบรวมสถิติกัน

ในการประกันชีวิต ก็เช่นเดียวกัน ได้อาศัยหลักว่าด้วยกฎจำนวนมาก ในการเก็บสถิติการเสียชีวิตของคนในช่วงอายุใดอายุหนึ่ง แยกเป็นกลุ่มชายและหญิง แล้วจัดทำเป็นตารางที่นำมาใช้ในการพิจารณาสำหรับกำหนดเป็นอัตราที่ใช้เก็บเบี้ยประกันชีวิต ตารางที่ใช้ในการคิดเบี้ยประกันชีวิตนี้ เรียกว่า ตารางมรณะ ซึ่งนักคณิตศาสตร์ประกันชีวิตจะเป็นผู้รวบรวมสถิติและจัดทำเป็นอัตรา ซึ่งได้มีการพบว่า ในอายุเดียวกันผู้ชายจะเสียชีวิตมากกว่าหญิง และหญิงจะมีอายุยืนกว่าผู้ชาย ดังนั้นในการทำประกันชีวิต ที่มีอายุเท่ากันสุขภาพอยู่ในมาตรฐานเดียวกัน ผู้ชายจะเสียเบี้ยประกันชีวิตมากกว่าผู้หญิง ดังนั้นกฎจำนวนมาก ซึ่งเป็นทฤษฎีทางด้านคณิตศาสตร์ในทางการประกันภัยได้นำมาใช้ประโยชน์ในการพิจารณาคัดคำนวณอัตราค่าเบี้ยประกันภัยว่า ในการรับประกันภัยนั้นควรจะคิดเบี้ยประกันภัยเท่าใด ทั้งนี้นำเอาสถิติจำนวนมากมาเป็นเกณฑ์ในการคำนวณ (ธานี วรภัทร์, 2555 : 29 - 30)

กฎของการเฉลี่ย ได้แก่ การรับเสี่ยงภัยของธุรกิจการประกันภัยนั้น แม้ว่าจะได้มีการพิจารณาโอกาสในการเกิดความเสียหายโดยใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็นมาพิจารณา และนำกฎจำนวนมากมาใช้ในการคิดอัตราเบี้ยประกันภัยแล้ว ในการทำธุรกิจการประกันภัยได้นำเอากฎของการเฉลี่ยมาใช้ในการดำเนินธุรกิจการประกันภัยด้วย หากการรับเสี่ยงภัยของธุรกิจการประกันภัยมีจำนวนผู้เอาประกันภัยมาก การคิดเงินค่าเบี้ยประกันภัยก็จะน้อยลง ทั้งนี้เพราะหากเกิดความเสียหายบริษัทประกันภัยก็จะมีเงินค่าเบี้ยประกันภัยที่ได้รับมาจ่ายให้กับผู้เสียหาย แต่ถ้าจำนวนผู้เอาประกันภัยน้อย หากเกิดความเสียหายก็จะไม่คุ้มกับเงินค่าเบี้ยประกันภัยที่ได้รับเสี่ยงภัยไว้

ในการทำธุรกิจประกันภัยนั้น หากผู้รับประกันภัยรับเสี่ยงภัยไว้น้อยเกินไป จำนวนเบี้ยประกันภัยที่ได้รับก็จะน้อยเช่นเดียวกัน ดังนั้น หากเกิดความเสียหายขึ้นก็มีผลกระทบต่อฐานะความมั่นคงทางการเงิน ดังนั้น บริษัทประกันภัยจึงต้องมีวิธีการกระจายความเสี่ยงภัยเพื่อให้มีการเฉลี่ยความเสี่ยงภัยมากยิ่งขึ้น โดยวิธีการทำประกันภัยต่อไปยังบริษัทประกันภัยอื่นๆ เพื่อร่วมกันรับเสี่ยงภัย อันเป็นการเฉลี่ยความเสี่ยงภัยออกไป (ธานี วรภัทร์, 2555 : 31)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากความเป็นมาของปัญหา แนวคิดทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และมาตรการทางกฎหมายทั้งของต่างประเทศและของไทย จากการที่ประชาชนประสบอันตรายอันเกิดจากอุบัติเหตุจากรถ และประชาชนในฐานะผู้ประสบภัยจากรถจะต้องสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาลเบื้องต้น เนื่องจากสถานพยาบาลมักจะเรียกเก็บเงินค่ารักษาพยาบาลจากผู้ประสบภัยจากรถ แล้วให้ผู้ประสบภัยจากรถไปเบิกคืนจากบริษัทผู้รับประกันภัย จะสร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้ประสบภัยกรณีที่ถ้าหากผู้ประสบภัยไม่มีเงินจ่ายค่ารักษาพยาบาล จะทำให้ผู้ประสบภัยปฏิเสธการเข้ารับการรักษาพยาบาล หรือถ้าหากมีการเข้ารับการรักษาไปแล้วก็จะเกิดมีการที่คนไข้หลบหนีจากโรงพยาบาลได้เนื่องจากไม่มีเงินสำรองจ่าย ในที่สุดอาจเกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัยจากรถถึงเสียชีวิตได้ ซึ่งผู้วิจัยจึงเสนอแนะแก้ไขเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

(1) การสำรองจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 มาตรา 25 วรรคแรก จากเดิม “ให้บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา 20 มาตรา 23 หรือมาตรา 24 ให้แก่ผู้ประสบภัยให้เสร็จสิ้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิด...”

แก้ไขเพิ่มเติมเป็น “กรณีผู้ประสบภัยจากรถเข้าทำการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของรัฐหรือเอกชนให้บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา 20 มาตรา 23 หรือมาตรา 24 แทนผู้ประสบภัยจากรถ ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิด...”

เหตุผลที่ต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติม เนื่องจากผู้ประสบภัยจากรถบางรายอาจไม่มีเงิน หรือไม่มีเงินพอที่จะสำรองจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นซึ่งอาจต้องใช้เงินเป็นจำนวนมาก และสิ่งสำคัญผู้ประสบภัยอาจจะไม่ได้เป็นผู้ก่อให้เกิดภัยขึ้น จึงไม่สมควรที่จะต้องให้มารับผิดชอบเอง

(2) ระยะเวลาในการขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 มาตรา 27 จากเดิม “การขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประสบภัยต้องร้องขอภายในหนึ่งร้อย แปดสิบวันนับแต่วันที่ความเสียหายเกิดขึ้น”

แก้ไขเพิ่มเติมเป็น “การขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประสบภัยต้องร้องขอภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้ความเสียหายเกิดขึ้น หรือ สิบปีนับแต่วันที่ความเสียหายเกิดขึ้น”

เหตุผลที่ต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติม เนื่องจากผู้ประสบภัยจากรถบางรายอาจจะไม่มีความรู้ความเข้าใจกฎหมายเกี่ยวกับการประสบภัยจากรถ และให้สอดคล้องกับอายุความจากการทำละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(3) พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 เป็นการประกันภัยภาคบังคับ ซึ่งให้ความคุ้มครองผู้ซึ่งประสบภัยจากรถในด้านชีวิตและร่างกาย ไม่ให้ความคุ้มครองความเสียหายเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้ประสบภัย จึงควรต้องให้มีการช่วยเหลือเยียวยา บรรเทาความเสียหายเกี่ยวกับทรัพย์สินบุคคลภายนอกด้วย เพื่อประโยชน์ในการบรรเทาความเดือดร้อนแก่สังคมและเศรษฐกิจ

บรรณานุกรม

คปภ.) [ออนไลน์]. (2560). การประกันภัยรถตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภาคบังคับ.

เข้าถึงได้จาก <https://www.oic.or.th/>.

ไชยยศ เหมะรัชตะ. (2542). ย่อหลักกฎหมายประกันภัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : นิติธรรม.

พระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. 2550, (2550, สิงหาคม).

ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 124 ตอนที่ 49 ก. หน้า 3.

Automobile Liability Security Law 1955. Chapter I.

http://www.giroj.or.jp/disclosure/pdf/eibunjibaihou_201309.pdf

Accident Compensation Act 1972 - New Zealand Legislation

<http://www.legislation.govt.nz/act/public/2001/0049/latest/DLM99494.html>

The Road Traffic Act, 1930. - Legislation.gov.uk.

http://www.legislation.gov.uk/ukpga/1930/43/pdfs/ukpga_19300043_en.pdf